

„ aut ibi, quæ apud nos jacent inversa, pendere; fruges;
 „ & arbores deorsum versus crescere; pluvias, & nives,
 „ & grandinam sursum versus cadere in terram? Et mi-
 „ ratur aliquis horros pensiles, inter septem mira narra-
 „ ri; cum Philosophi, & agros, & maria, & urbes, &
 „ montes pensiles facere audent? *Et paulò post*: Si autem
 „ rotunda etiam terra foret, necesse esset, ut in omnes
 „ Cœli partes eandem faciem gerat: id est, montes eri-
 „ gat, campos tendat, maria consternat. Quod si esset,
 „ etiam sequeretur illud extremum; ut nulla terræ pars sit, quæ
 „ non ab hominibus, ceterisque animalibus incolatur. Sicque
 „ pendulos istos Antipodas, cœli rotunditas adinvenit.
 „ Parilia ferè Divus Augustinus habet, *lib. 16. d. Civit. Dei*,
 „ *cap. 9.* Quod Antipodas esse fabulantur; id est, homi-
 „ nes à contrariâ parte, ubi Sol oritur, quandò occidit
 „ nobis, adversa pedibus nostris calcare vestigia: nullâ
 „ hoc, inquit, ratione credendum est. *Neque hoc ullâ Hi-*
 „ *storica cognitione didicisse se adfirmant*: sed quasi ratioci-
 „ nando conjectant; eò, quod intra convexa cœli, terra
 „ suspensa sit, eundemque locum mundus habeat, & in-
 „ fimum & medium. Et ex hoc opinantur; alteram ter-
 „ ræ partem, quæ infrâ est, habitatione hominum care-
 „ re non posse. *Et aliquantùm post*: Nimis absurdum est
 „ ut dicatur, aliquos homines ex hac in illam partem,
 „ Oceani immensitate trajectâ navigare, ac pervenire
 „ potuisse; ut etiam illîc ex uno illo primo homine ge-
 „ nus institueretur humanum, &c. Quin & constans
 „ illorum quoque, Antipodes qui asseruerunt, opinio
 „ fuit (cui Cicero *d. Republ. lib. 6.* & Pomp. Mela, *cap. 1.*
 „ *lib. 1.* ac maximi quique suffragantur) plagam eorum
 „ penitus nobis incognitam esse. Et Cicero in primis,
 „ interfusum maximum inter nos & illos ἀντίποδες Oceani
 „ num